

[Inger Gautier Schmit.]

det ærede Medlem udtalte følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilfaldelse vil citere:

„Skulde der, set fra et Apotekerstandpunkt, være en eller anden mindre velmagende Pille i Forslagene, saa vil det efter min Mening være klogest at spise denne, da en Udsættelse af Sagens Løsning kun vil bevirke, at der senere bliver budt Apotekerstanden flere og endnu mere bitre Piller.“

Nu kan det jo være, at det ikke er saa slemt for en Apoteker at sluge bitre Piller, men jeg synes da i hvert Tilfælde, at der i hele det ærede Medlems Stemmeføring og Blikket opad mod Venstre laa noget, der for mig virkede noget intimiderende, og det er det, der har foranlediget, at jeg fremsatte mine første Udtalelser. Jeg glæder mig over af hans Udtalelser i Dag at erfare, at han har samme velvillige Sindelag som den højtærede Minister.

Jeg var meget glad ved at høre det ærede Medlem Hr. P. Andersens Udtalelser om dansk Arbejde, som i højeste Grad understregede de Bemærkninger, jeg i saa Henseende havde fremført. Under den kommende Forhandling synes jeg, at det er et af de Omraader, vi i høj Grad maa tage Sigte paa ved de Foranstaltninger, der træffes med Hensyn til Fabrikkerne og Kontrol med Fabrikkerne og med Hensyn til de Medicinpriser, som dog alligevel fastlægges af Sundhedsstyrelsen.

Der er ved denne Lejlighed som altid, naar der er Tale om Apoteker, først og fremmest Tale om at naa frem til billige Priser. Det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven sagde, at vi kan ikke faa billige Priser, og det ærede Medlem Hr. Bjerring og det ærede Medlem Hr. A. M. Hansen sagde, at vi kan absolut faa billigere Priser, og jeg har udtrykt mig i Retning af, at jeg synes, at Lovforslaget maa kunne bane Vej til billigere Priser, selv om jeg ser paa den Mulighed som noget fjerntliggende lige i Øjeblikket. Men jeg maa alligevel mene, at Lovforslaget angiver Retningen hen imod billigere Priser. Jeg vil ogsaa tro, at man ved hele den Afvikling, som denne Undersøgelse vil føre med sig, vil komme en hel Del Uvæsen til Livs, saa vi faar renere og klarere Linier, en hel Del overflødig Medicin og Medikamenter bliver afskaffet, og saadan at det, der præsteres, i hvert Fald giver mere Valuta for Pengene. For saa vidt synes jeg, at man kan sige, at der

allerede herved opnaas betydeligt. Men ogsaa paa anden Maade mener jeg, Lovforslaget vil tilstræbe at medføre billigere Priser paa Medicinen.

Men alt afhænger i øvrigt af, hvorledes Apotekerfondens Indtægter og Udgifter kommer til at ligge, thi hvor beklageligt det end er, maa vi dog alligevel sige, at Apotekerfondens Udgifter i overvejende Grad bliver udredet af de syge. Hvis der ikke er mange syge, som bruger megen Medicin, faar Apotekerfonden ikke de fornødne Indtægter, som skal til til Befordring af hele Afviklingen og de andre Udgifter, som nu er lagt over paa Apotekerfonden. Derfor synes jeg, at vi i de syges Interesse maa se saaledes paa det, at jo mindre Udgifter der paahviler Apotekerfonden, des bedre er det for de syge, og desto større Udsigt er der til en billigere Medicin. Derfor er jeg ganske uenig med det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, naar han synes, at Udgiften ved Laboratorieundersøgelserne skal paahvile Apotekerfonden og ikke Importørerne, Fabrikkerne. Jeg mener absolut, at denne Udgift — som ogsaa det ærede Medlem Hr. Bjerring udtalte — bør hvile paa Importørerne og Fabrikkerne.

Med Hensyn til Medicinpriserne, som altsaa hvert Aar fastlægges af Sundhedsstyrelsen, tror jeg, det for mange Mennesker er noget af en Gaade, at de fremdeles bliver ved at ligge saa højt, som de gør. Naar der i den Liste over Medicintakster, som udsendes hvert Aar, staar, at man kun kan sætte Taksterne 10 pCt. op eller ned, efter de Forskydninger, der har fundet Sted, saa er der i og for sig noget vist mistrøstigt i, at man kun kan tage saa smaa Skridt, og jeg kan heller ikke tænke mig andet end, at naar Loven bliver vedtaget, maa denne Bestemmelse vige, saa man i hvert Tilfælde paa enkelte Omraader kan skride til en hurtigere Nedgang i Medicinprisen.

Naar man f. Eks. i denne Bog med Medicintakster ser i § 5, at der til Enhedsprisen lægges 10 pCt. og derpaa omgaaende for Varer under 10 Kr. 100 pCt., saa er dette en meget hurtig og stærk Forøgelse. Og naar man i § 7, om Specialiteterne, ser, at der paa de mindste Indkøb omgaaende lægges 80 pCt. paa paa Apoteket, altsaa blot for at udlevere den færdige Vare, saa synes man jo ogsaa, at der her er en Forøgelse af Udgiften, som meget hurtigt og omgaaende kunde redresseres. Jeg peger blot her paa et Par ganske bestemte Omraader, hvor jeg ikke kan tænke mig andet end, at der, hvis der er en Villie, ogsaa maa være en Vej